

Trebuie să vă spun, din capul locului, că nu sunt monarhist. Nu din cine știe ce prejudecăți sau ca urmare a educației căpătate în școală în anii regimului comunist, așa cum s-ar putea crede, ci pentru că, istoric fiind, consider că monarhia în sine, ca instituție, trebuie și poate fi judecată și valorizată numai în funcție de reprezentanții ei, oricât de „unși” ai Domnului ar fi aceștia.

În al doilea rând, trebuie să vă mărturisesc că nu sunt un mare fan al Eugeniei Vodă, realizatoarea emisiunii „Profesioniștii”, fiindcă nu i-am înțeles niciodată criteriile pe baza cărora face invitațiile în emisiune – mult prea subiective și, uneori, discutabile – dar și pentru că sunt de multe ori iritat de vorbăria ei inutilă care rețază ideile și gândurile ce abia se înfiripă în mintea interlocutorului pentru a nu mai fi rostite vreodată. Mă mulțumesc, de cele mai multe ori, să savurez spectacolul fascinant al inteligențelor provocate la dialog în studioul Televiziunii Române.

**Imaginați-vă
fericirea...
Nu am nevoie.
Eu sunt fericită!**

Maior
Florin ȘPERLEA
fisperlea@yahoo.com

Am admirat-o însă pentru reușita profesională de a o transforma pe soția fostului rege Mihai I, Ana de Bourbon-Parma, pentru prima oară în viața sa, într-un interlocutor cu totul special în emisiunea pe care o realizează. Nu am putut, din nefericire, să văd emisiunea, dar am citit transcrierea integrală a dialogului purtat, disponibil deja pe site-ul *hotnews.ro*, și am rămas surprins de noblețea, naturalitatea și firescul pe care regina Ana le degajă, chiar dincolo de cuvintele tipărite, ceea ce reprezintă o performanță pentru un asemenea rarism interlocutor.

Sunt numeroase amănuntele pe care nu le știam. Deși alteț regală, prin naștere, la numai 20 de ani era o simplă vânzătoare de panglici și flori într-un magazin din New York, fără prea multe fandoseli la care, poate, ar fi îndreptățit-o „sângele albastru” care îi curgea prin vine (întuiesc grimasa jucăușă ce se pierde într-un zâmbet adolescentin atunci când, aparent naiv, se întreabă ce este acela „sânge albastru”). Nu a ezitat o clipă, împreună cu frații săi, să se înroleze în armata franceză, în Al Doilea Război Mondial, fiind trimisă în Algeria, Maroc, Italia, Luxemburg și Germania și decorată cu „Crucea de război” franceză. Toate acestea povestite cu simplitate și eleganță, fiindcă a fost tot timpul convinsă că o persoană de calitate se cunoaște, în primul rând, prin modestie.

M-am amuzat să aflu cum l-a ajutat pe regele Mihai I – alungat de sovietici, prin instrumentele lor obediente instalate la București, comuniștii – să învețe revenirea la normalitatea unei vieți pentru care nu avusese cine și cum să-l pregătească, sprijinindu-l, cu aceeași admirabilă dăruire, să înfrunte drama dezrădăcinării pe care o vor fi trăit mulți dintre cei care au fost nevoiți să ia calea exilului după 1945.

Rugată de realizatoarea emisiunii să-și imagineze fericirea, regina Ana, fără să stea prea mult pe gânduri, a răspuns: „Nu am nevoie să-mi imaginez. Sunt fericită!”

Îmi spun, în sinea mea, că, într-adevăr, așa trebuie să arate o femeie fericită.

3. Pentru cine nu a fost la Mons, acolo unde funcționează SHAPE, Comandamentul Suprem al Puterilor Aliate din Europa, merită a fi făcută mențiunea că, în pofida titlaturii, această instituție a NATO beneficiază de un sediu ce nu seamănă deloc cu o fortăreață. Doar gardul de sârmă, camerele video pentru supravegherea perimetrului exterior, punctele de control pentru accesul în interior și steagurile statelor membre, ridicate la mare înălțime, indică un areal cu un grad special de securitate.

Intrarea principală, deloc fastuoasă, este marcată cu titlatura instituției deasupra scârilor. Aici e locul unde se realizează tradiționala fotografie de familie/family photo a tuturor grupurilor care vizitează SHAPE. Fie ei cursanți ai unor colegii (inter)naționale, sau experți ai unor instituții care fac parte din network-ul/rețeaua structurilor cu preocupări credibile în promovarea principiilor necesare a fi respectate pentru asigurarea securității pe mapamond.

Labirinturile interioare pot fi parcurse numai cu însoțitor. Sunt birouri pentru ofițerii care reprezintă statele membre. Dar și ofiții pentru ofițerii internaționali, cei ce și-au câștigat prin concurs dreptul de a lucra pe statul de organizare al SHAPE - ca experți militari într-un domeniu sau altul, cu un mandat bine determinat în timp. Chiar dacă poartă uniforma armatei din care vine și se întâlnește firesc cu camarazii din reprezentanța națională, ofițerul ce ocupă un asemenea post își menține statutul, de personal militar aparținând Comandamentului Suprem. Așa că, nu de puține ori, cei ce vin pentru prima oară la Mons rămân surprinși întâlnindu-se cu conștienți ce lucrează pe două paliere diferite. Cu atribuții clar delimitate. Cei cu statut național răspund față

de cei ce i-au trimis la post. Iar ofițerii cu statut internațional sunt evaluați de stafful SHAPE.

Pe unul din holuri se simte însă un aer tipic Pentagonului. Este zona unde se află biroul SACEUR, comandantul suprem al forțelor aliate din Europa. Antecamera este aranjată cu bun gust. Sunt aprinse veioze americane care difuzează o

publice, care trebuie prevenit din timp – el fiind de regulă de altă naționalitate decât SACEUR-ul.

În acest birou a fost primit, la debutul actualului mileniu, nou numitul șef al Statului Major General al Armatei României. În mod surprinzător SACEUR-ul din acea vreme a preferat să rămână la birou. Astfel, generalul român a fost nevoit

Colonel dr. Ion PETRESCU
ionpetrescu@yahoo.com

și schimba mimica. De la indiferență, la o ușoară surprindere. De la simpla amabilitate, la o curiozitate crescândă. De la distanțarea voită, la focalizarea atenției pe discursul generalului român. Și când oaspetele și-a încheiat tirada, sobrul general aliat l-a întrebat doar atât:

- Și o să faceți dumneavoastră toate astea?

- Dacă nu le materializez, peste un an veți avea un alt interlocutor în locul meu! a răspuns hotărât românul.

Replika l-a uimit pe SACEUR. Și-a chemat imediat aghiotantul. I-a ordonat să vină atât cel ce urma să îi ia locul, cât și o serie de alți importanți generali aliați, alături de care dorea să servească dejunul, împreună cu temerarul oaspete venit de la București. Era semnul prețurii SACEUR-ului, pe care șeful SMG o câștigase în ultimele minute, prin atitudinea sa demnă.

De față cu toți cei invitați la masă, comandantul suprem al forțelor aliate a recunoscut că, pentru prima oară - în îndelungata sa carieră - a întâlnit un general străin gata să renunțe la funcție dacă nu își îndeplinește obiectivele propuse. În acest mod s-a spart gheața unor prejudecăți și s-a creat o primă bună impresie, viitorilor aliați, la nivelul lideranței militare de la SHAPE. Niciodată generalul român nu s-a lăudat cu atitudinea sa. Dar ea a contat în relansarea șansei noastre de a accede în NATO.

Va urma

JURNAL (NE)CENZURAT

lumină plăcută. De regulă, aici sunt de serviciu doi subofițeri, femei sau bărbați. Au o ținută militară scoasă ca din cutie. Se dovedesc a fi amabili, dar tăcuți. Totul este aranjat până la cel mai mic detaliu. Nimic nu este lăsat la întâmplare. Eleganța, ordinea și disciplina, deloc cazonă, impun respect din primele secunde.

Dincolo de ușa aflată în dreapta antecamerei se află biroul generalului american mandatat să asigure comanda trupelor aliate. Este o cameră compartimentată practic în două zone. Prima este aceea în care se află masa lungă. Aici liderul militar își primește, de regulă, oaspeții veniți din toate colțurile spațiului euroatlantic și din zonele de interes pentru NATO. A doua este cea din spate, unde se află biroul propriu-zis, cu toate utilitățile necesare. Atmosfera încăperii este caldă, primitivă, luminoasă.

Conform protocolului, invitatul știe din start câte minute îi sunt rezervate, ce probleme pot fi abordate și ce teme nu sunt de interes pentru oficialul aliat. Realizarea de fotografii este permisă doar cu acordul ofițerului pentru relații

să ia loc pe o sofa apropiată. După schimbul inițial de saluturi protocolare, oaspetele sosit de la București a sesizat o anumită rețineră la gaza sa. O răceală diplomatică evidentă se putea citi pe fața generalului aliat - încremenit într-o poziție mai degrabă marțială. Românul și-a dat seama că venirea sa era a priori inclusă pe lista întâlnirilor pur protocolare, lipsite de o finalitate practică. Cel ce îl evalua din priviri probabil că se și gândea la câte minute au mai rămas dintr-o simplă întrevedere cu reprezentantul unei țări partenere, ce mai avea un drum lung de parcurs pentru a accede în Alianța Nord-Atlantică.

Concluzia asta l-a scos din... matcă pe generalul invitat să își expună opiniile privind viitorul relațiilor bilaterale. Brusc a optat pentru o... canoadă de măsuri pe care le avea în vedere pentru a grăbi reformarea armatei române. Le puncta energic, știind foarte bine că nu va mai avea o a doua șansă. Pe măsură ce românul își prezenta pachetul propriu de acțiuni, pentru modernizarea structurii militare la comanda căreia se afla, SACEUR-ul

Avancronica unui eveniment așteptat

Joi, 24 ianuarie 2008, Universitatea Națională de Apărare va fi locul de desfășurare a unui eveniment aparte. Colegul nostru, colonelul Călin HENTEA, fost jurnalist militar, actual editor al revistei INFOCOM, autorul unor cărți publicate și peste hotare, ofițer cu o inedită experiență în misiuni succesive, executate în teatrul de operații din spațiul ex-iugoslav, va surprinde auditoriul din amfiteatrul General Ștefan Fălcoianu, cu o prezentare spectaculoasă a tezei sale de doctorat: **Propagandă și operații informaționale în crizele și conflictele post Război Rece.**

Conducătorul său de doctorat este colonelul prof.univ.dr. Constantin HLIHOR, un istoric recunoscut pentru curajul său de a promova teme și abordări noi, într-o lume obosită de viziuni previzibile. Vom reveni cu detalii vizând punctele forte ale tezei menționate. (I.P.)

Din considerente obiective, aceste personaje vor absenta motivat de la susținerea publică a tezei de doctorat a colonelului Călin Hentea

"Propagandă și operații informaționale în crizele și conflictele post Război Rece"

Directorul Trustului de Presă
al Ministerului Apărării:
colonel dr. Ion PETRESCU

www.presamil.ro; tpa@presamil.ro

ADRESA REDACTIEI:
București, Bulevardul Unirii nr. 57, bloc E4,
sector 3, O.P. 4, C.P. 4-159, Cod 741382.
Tel./fax 327.52.91, tel./fax 327.52.61

Săptămânalul nostru este la poziția 2011 în Catalogul RODIPET.
Taxele poștale – achitate conform aprobării D.G.P.T.C nr. 137/8598-1980.

ISSN1223-3641. 00399. C. 121/2008

ABONAMENTE la tel.: 021.327.52.60 int. 160
Cont: RO56TREZ70320360150XXXXX

© Reproducerea integrală sau parțială a textelor și fotografiilor se poate face doar cu indicarea sursei.
Tiparul executat la S.C. R-WEP S.C.S.

Închiderea ediției
– luni, ora 14.00